UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto saturnino ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

maloꝝ damnationē ⁊ ſanctoꝝ illuminationem: quia ſm̄ Baſil. Deus facta mūdi purgatione in igne illo diuidet calorē a ſplendore: ⁊ totū calorem mittet ad regionē damnatorū: vt amplius crucient̄: ⁊ totū ſplendorē ad regionē bonorū: vt amplius iocundent̄. ¶ Concomitantia autē iudicium erunt octo. Primū eſt diſceptatio iudicis. Johel. iij. Congregabo oēs gētes in vallem ioſaphat: ⁊ diſceptabo cū eis. ſtatuet enim oues a dextris: hedos aūt a ſiniſtris: ⁊ cum eis diſceptabit: vt d̄r Matth. xxv. ¶ Scōm eſt differentia ordinis: nam in iudicio illo. Quidā iudicant̄ et pereūt: ſicut mali xp̄iani quibꝰ dicet̄. Eſuriui: ⁊ nō dediſtis mihi māducare ⁊c. Quidam nō iudicant̄ ⁊ pereunt: ſicut infideles. de quibus dicit̄. qui nō credit iam iudicatus eſt. Quidā iudicant̄ ⁊ regnāt: ſicut iuſti qbꝰ dicet̄. Eſuriui: ⁊ dediſtis mihi māducare. Quidā nō iudicant̄ ⁊ regnāt: ſicut apoſtoli quibꝰ ꝓmittit̄: ſedebitis ſuper ſedes iudicātes duodecim tribus iſrael. i. iudicanti aſſiſtentes ⁊ ſententiam approbantes: ⁊ hoc fiet eis: ꝓpter ipſoꝝ honorem: ꝓpter ſentētie confirmationē: ⁊ malorum reprobationē. Tertiū erit inſignia paſſionis. ſ. crux: claui. ⁊ cicatrices in corpore: vnde cantat eccleſia: hoc ſignū crucis erit in celo cum dn̄s ad iudicandū venerit: ⁊ hoc faciet xp̄s ad oſtēſionem ſue victorie: vt oſtendat ſigna in quibus triumphauit. Ad declarationē ſue miſericordie: vt oſtendat qualiter boni miſericorditer ſaluantur. Et ſue iuſticie: vt oſtēdat qualiter praui iuſte damnant̄. ¶ Quartum erit ſeueritas iudicātis: non eīm flectetur timore: cum ſit oīpotens: nec odio vel amore cum ſit iuſtus: nec errore: cū ſit ſapientiſſimꝰ. ps. Deus iudex iuſtus fortis ⁊ patiens. i. ſapiens: quia qui patiēs eſt: multa gubernatur ſapiētia. ¶ Quintū erit accuſatio horribilis. habebit eīm homo accuſatores. Primo diabolum. Apoca. xij. Proiectus eſt accuſator fratrum noſtrorum ⁊c. Secundo proprium vitium. Sap. iiij. Venient in cognitionem peccatorum ſuoꝝ: ⁊ traducent illos ex aduerſo iniquitates eorū. Tertio totum mundū. Grecus. Si queris quis te accuſet: dico totus mundus qui offendit̄ creatore offenſo. ¶ Sextum erit teſtis infallibilis. habebit eīm peccator tres teſtes. vnū ſupra ſe: ſcȝ deum qui eſt iudex et teſtis. Hiere. xxix. Alium intra ſe: ſcilȝ propriam conſcientiam. Tertium infra ſe: ſcȝ propriū angelum. ¶ Septimū erit artatio peccatoris: de quo Gregorius. Latere inquit erit impoſſibile apparere intolerabile. ¶ Octauū erit ſentētia irreuocabilis. Nam tribus ex cauſis appellatio nō recipit̄. Primo ꝓpter iudicātis excellentiaȝ. vñ non appellat̄ a ſentētia pape vel imꝑatoris: qꝛ nō hȝ ſuꝑiorē. Scōo ꝓpter criminis euidentiā. Nā in crimine notorio nō poteſt appellari. Tertio ꝓpter rē nō differendā: vt eſt in ſententia capitali: q̄ nō exigit dilationē: ſed ſtatiȝ exequit̄. Propter hec tria xp̄i ſentētia irreuocabilis erit. qꝛ nec ſuꝑiorē hȝ: ⁊ oīa ibi notoria erūt ⁊ nihil qd̄ ibi aget̄: dilationē patiet̄. Omia eīm fient in momento: in ictu oculi ⁊c.

¶ De aduētu dn̄i in ſpeciali Cap. iij.

ADuētus domini ſpecialis duplex eſt. Primꝰ in mente ad ſanctificandū. de quo Joh. xiiij. Ad eū veniemus: ⁊ māſionē apud eum faciemus. Scd̄s in morte ad premiandū: de quo Lu. xij. Et vos eſtote parati: quia qua hora nō putatis filius hoīs veniet. Horum duorum aduentuū feſta q̄uis ab eccleſia nunq̄ commemorētur: a pluribus tamē deuotius frequentiſſime recoluntur.

¶ De ſanctis Saturnino et Siſinno martyribus. Cap. iiij.

SAturninus et ſiſinnius martyres rome paſſi ſunt ſub maximiano imperatore: q̄ rediens de partibus aphrice dum oēs chriſtianos ad afflictionem laboris cōpelleret ad thermas edificandas ad fodiendā harenā: ⁊ ſaturninus iam ſenex ſarcinam ferre nō poſſet. ſiſinnius ⁊ cyriacus diacones marcelli pape eum iuuabant: vt dicet̄ infra in paſſione marcelli. xxvij. kalen. feb. Quod dū maximiano nūciatū fuiſſet: iuſſit eos teneri in carcerē a laudítio p̄fecto: qui eos. xvij. diebus carceri mancipauit. A quibꝰ multi paganorum cōuerſi ſunt. Deinde p̄fecto p̄ſentati ſaturninꝰ ſenex ⁊ ſiſinnius diaconus diȷ idola ſibi oblata cōminuiſſent: cōuerſi ſunt duo milites: papias ⁊ maurus: tūc lauditius iuſſit ſaturninū ⁊ ſiſinniū in eculeo leuatos attrahi neruis ⁊ fuſtibus et ſcorpionibus cedi. Papiam ṽo ⁊ maurum ſe xp̄ianos ꝓfitentes ora lapidibus ceſos carceri trudi fecit. Saturninū ṽo ⁊ ſiſinniū eculeo depoſitos decollari mādauit: qui ducti via numētana miliario ſcd̄o ab vrbe capite ceſi ſunt: q̄rū corpora tarſon cū Johāne p̄sbytero ſepelierūt in predio ſuo via ſalaria vetere. iij. kalē. decēbris.

¶ De ſctō ſaturnino ep̄o ⁊ martyre. Cap. v.

SAturninꝰ ep̄s ⁊ martyr ab apoſtoloꝝ diſcipulis ordinatꝰ eſt. qui primꝰ ep̄s toloſane vrbi directꝰ xp̄m p̄dicauit: ⁊ duȝ ſepius iuxta capitoliū quod iter domū ſuā ⁊ eccleſiā ſituȝ erat: iter ageret: demo

nes a riſis ceſſabant. Qđ dū gētiles ꝟtute ſcti
fieri cognouiſſent: ſaturninū cōphēſuz ī arce
capitolij ſtatuūt cōpellentes ad īmolādū: q̇ dū
niſi vni deo ſe īmolaturū aſſereret: fune ab vno
capite tauri latera alligātes: q̇ ad īmolandum
ductus fuerat, ab alio ꝟo pedes ſancti vincien-
tes ſtimulatum taurum per ſcalas precipitant.
Qui ſanctuz ſibi alligatum poſt ſe trahens per
capitolij grad⁹ eliſo capite crebroq̧ excuſſo xp̄i
martyrem fecit. Cuius corpus occulte propter
metum gentiliū due chriſtiane femine ſepelie-
runt: quod poſtmodum a ſucceſſoribus ſancti
martyris honorifice tumulatum eſt. paſſus eſt
autem tempore decij. iiij. kalen. decembris.

¶ De ſancto amos egyptio
abbate. Cap. vi.

AMos egyptus flo-
ruit tpe. Cōſtātini magni: de q̇
refert Sozomen⁹ p̄mo hiſtorie
tripartite: ꝙ inuit⁹ ipe parētib⁹
cogētib⁹ duxit vxorē: nec tñ eaz
expert⁹ fuit. Nā p̄mo die nuptiaꝝ sol⁹ cū ſola in
thalamo: dū ſibi ꝟginitatē laudaret eā ad ꝟgi-
nitatē ſuādā induxit: vñ ⁊ ābo ꝟginitatē vouē
tes ī ſinglis cubilib⁹ ſepatiz dormierūt annis
xviij. demū cōi voto abinuicē diuiſi ſunt: ipeq̧
mulieri domū propriā cōceſſit ⁊ ad heremū pro
perauit. Atq̧ in mōte nitrie. xxij. annis permā
ſit heremiticā vitā ducēs: de quo refert Hiero
nymus in vitis patrū: ꝙ apud thebaidē fuerit
pater trium miliū monachorū. Dum aūt amos
cum diſcipulo ſuo theodoro iter agēs ad flumē
deueniſſet: dum alter alterū nollet nudū videre
mādauit diſcipulo ad horā ſecedere. Et dū ſe-
ipm̄ etiā nuduz videre paueret: diuina virtute
ad aliā partē fluminis tranſlat⁹ eſt. De quo di-
ſcipul⁹ trāſiens mirat⁹: q꞉ nec veſtē nec pedes
infuſos haberet aduertit miraculū: adiurat⁹ a
magiſtro: vt illud ꝙdiu viueret nemini reuela-
ret. Hic filiū hoīs q̇ bouē rapuerat: quē canis
radicib⁹ momorderat: poſtq̧ pater bouē reſti-
tuit a morſu canis rabidi liberauit. ¶ Dū autē
latrōes panē quo veſcebaẗ eidē auferrēt: duos
dracōes eductos ex antro ad cuſtodiā celle mi
ſit. Sed veniētes fures ⁊ dracōes vidētes pre
timore q̄ſi mortui ceciderūt: q̄s ipe exiēs ꝯfor
tās erexit ⁊ ad penitētiā ꝓuocauit: optimoſq̧
cūctoꝝ monachos effecit. ¶ Eodē etiā tpe dū
draco al⁹ immanis regionē vaſtaret ⁊ multos
p̄imeret: oblatū ſibi puerū ex ſolo viſu beſtie ex
tictū ſuſcitauit: ⁊ draconē oratiōe de ātro edu
ctū: in duas ptes diſcerptū occidit. Cui⁹ aīam
cum gloria ad celum tendētē antonius abbas
longe poſitus vidit ⁊ diſcipulis nūciauit: nota-
toq̧ die ⁊ hora repertū eſt amonē eodē tēpore
a corpore migraſſe: qeuit in chriſto die. iiij. ka
lendas decembris.

¶ De ſancto paſnutio abbate. Cap. vij.

PAſnutius
abbas heremi cul
tor vltimiq̧ deſer
ti in regione hera-
clee: cū eſſet angelice vite ora
uit deum: vt ſibi reuelaret cui
ſanctorum bene viuentium ſi-
milis haberetur. Cui angel⁹
reuelauit: ꝙ ſimilis ipſe eſſet
ſymphoniaco cuidam in ciui-
tate cantando victum querenti. Ad quē ſtrūs
admirās acceſſit: ⁊ eū repertū ſecreto de ſua vi
ta queſiuit. Qui rñdit ſe fuiſſe p̄donē: ⁊ ex illo
ſtatu ad officiū ioculatoris veniſſe: nihilq̧ ſibi
hoī conſciū: niſi ꝙ aliquādo virginē deo conſe
cratā a ſe ⁊ collegis raptā: dū ceteri deflorare
vellēt ab eis eripuit: ⁊ noctu eā domū intactaz
reduxit. Et aliavice mulierē ꝓfugā in heremo
repertā: dū quo tenderet queſiuiſſet: ⁊ illa virū
cū filijs ꝓfiſcali debito carceratos ⁊ flagellis
afflictos rñdiſſet ſe etiā eadē cā ꝑquiri ob id-
q̧ fugere triduo: ſine cibo: pacto aſſereret ipſe
illā ad antrū ſuū ducēs refecerat: ⁊ trecētos ſo
lidos pro viri ⁊ filioꝝ redēptione ſibi dederat.
Que illo p̄cio dato viꝝ ⁊ filios ꝺ carcere eduxe
rat: qđ audiēs paſnuti⁹ ⁊ nihil ſe tale feciſſe ꝓ-
teſtās dū ſibi a deo reuelata hoī retulit: ille ab
batē ad heremū ſecut⁹ ī meli⁹ vitā mutauit cui⁹
aīam ab āgelis in celū deferri poſt modicū tps
ſtrūs cōſpexit paſnuti⁹. ¶ Iterū idē qđ prius
q̄rēs a deo ſibi reuelari ꝑ āgelū edoceret ſe fo
re ſimilē tali p̄mario ciuitatis. Ad quē ſtrūs ve
niēs eūq̧ de ipius ſanctitate ſecrete reqrēs di
xit ille ſe habere vxorē cū q̇ annis trigita cōti-
nuerat eāq̧ nūq̧ niſi affectiōe ſobolis p̄mis tē
porib⁹ cognouiſſe: ex qua trib⁹ ſuſceptis filijs
abinde in caſtitate p̄māſerāt: hoſpitē nūq̧ dimi
ſerat: nec pauperē ſine cibo vel alia ſtipe licētia
uerat: cōtra iuſticiā nūq̧ iudicauerat: ⁊ diſcor-
des ꝓ viribꝰ ad ꝯcordiā reduxerat: q̄ audiēs pa
funti⁹ reuelata ſibi a deo narrat. Illeq̧ relicto
ſeculo abbatē ad heremū ſecut⁹ ē: venientesq̧ ad
fluuiū ꝓfundū trāſierūt: ita vt vnda vix genua
ptigeret. Cui dū ſtrūs cellā ī heremo deſignaſ
ſet: illeq̧ avite pfectoris apicē aſcendiſſet poſt
modū aīa illi⁹ ad celos deferri ab angelis eidē
patri reuelaẗ. ¶ Paſnuti⁹ ꝟo his a deo petita:
tertio queſiuit. Cui reuelaẗ ipm̄ eſſe ſimilē mer
catori ad ſe venienti. Cui ſupra occurrens nullo
ab eo ampli⁹ q̄ſito viſa ⁊ audita narrauit. Iſq̧
ſtatī ꝑ famulos mādato vt merces ad vrbē dela
tas ⁊ cetera ſua bona pauperib⁹ erogarēt: cuz
abbate manſit in heremo: qui etiā breui tēpore
ad celeſtia migrauit. Paſnutius vero in extre-
mis conſtitut⁹: admonuit fratres: neminē etiā
peccatorē vel cuius vis ſtatus contēnendū pre
miſſas tres referens viſiones: qui etiā in pace
quieuit. iij. kal. decēbris videntib⁹ preſbyteris

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN